

ACC. NR. 9489

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: SKÅNE Upptecknat av: Kjell Hagberg

Härad: FROSTA Adress:

Socken: S. RÖRUM Berättat av: Per Persson

Uppteckningsår: Född år i Gunnarp, S Rörum

Uppteckningen rör

Höstning.

Höstvisa, Höstgille

1.

Skriv endast på denna sida!

7 Sid

2482. L

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2482

Höstning

Höstning

På Sjörupps gård i Häglinge var vi sjutton man att hösta , när jag var med där ett år, det var visst, om jag inte missminner mig år 1876. Allt som allt höll vi på i tre veckor med inkörseln och allt. Själva höstningen varade ungefär fjorton dagar.

Vi stego upp tre - halv fyra och samlades på gården, så att vi vid $\frac{1}{2}$ 5 tiden var färdiga att börja arbetet.

På gården fick vi frukost, som bestod av smörgås med ost, kaffe och brännvin. Brännvinet tog vi i kaffet som gök och drack detta innan vi åt smöramaden.

Sen begav vi oss under sång ut till ängarna för att
slå gräset. Det var en höstavisa som vi sjöngo:

1/ Nu soligt och varmt på näset
Och insjö famnar med armar blå
Och fröna skallra i pinnagräset
Och alle man skola ut och slå
Här är min slipsten och här är min bytta
Mat i väskan till ängen ut
Nu är det frågan att göra nytta
No~~g~~ får man svettas innan det tar slut

2/ Här flicka kära är räfsan färdig
Ditt namn är skuret i skaftet in
Kliv ej i bäcken! Kom jag bär dig
Igenom livet om du blir min

Var icke blyg, det är inte farligt
Du får ej blöta dina fötter små
För jag vill bära dig så nätt och varligt
Det är ju bra, att vi äro två.

3/ Nu stöder så tryggt den andre
Det är ej gott att ensam gå
Så skola vi ut på ängen vandra
En gör ej nytta, men båda två
Och var jag fäller, du räfsar samman
Och förer sedan i ladan in
Så låt oss leva med fröjd och gamman
Tills Herren skördar på ängen sin.

Klockan åtta fick vi "davra" bestående av ärter och

4.

kokt, rökt fläsk, smör, bröd och brännvin. Sedan höll vi på till det var middag klockan tolv - halv ett. Till middag fick vi alltid risengröt och mjölk, bröd och smör. Brödet och smöret åts först och sedan gröten och mjölken ut stora gemensamma fat.

Merafton fick vi vid fyratiden - till merafton var det smör, bröd och ost, fläsk och äggkakor, samt brännvin. De bakade mycket äggkakor på den tiden och vi fick ett stort stycke var.

Arbetet slutade vid niotiden och till kvällsmat fick vi ofta grönkål och lammakött - stundom hade de litet panntoflor i kålen. Lammaköttet var rökt och kokt.

2 / Där det var slätt mark gick vi ~~efter~~ efter varandra, när vi slog, men där marken var ojäm t. ex. om det fanns

stenar eller ~~karvar~~ tåvor gick vi i bredd i en lång linje. s.k. sort. Gårdsdrängen gick först. Han var förman och ledde arbetet. Han skulle gå först både på moängarna och knattarna. Husbonden själv var aldrig med.

Somliga tog ett par slag och strök med spånen över lien innan de gick hem. Men det var inte alla som gjorde det. De påstodo, att de inte kunde hitta på något hysch med lien, om de gjorde så.

Sen gick vi hem och då sjöngo vi visor. Vi ordnade upp oss två och två och marscherade så under sång. Både strängerser och karlar sjöngo, som voro glada. Det fanns många bland karlarna, som hade tjänat kronan och de voro alltid glada av sig. De sjöng så att det skallade i skogarna.

Strängerserna var inte så många som höstakarlarerna.
De voro sju - alltså ungefär en till två karlar.

När vi sen hade slutat med hösten hade vi gille på gården. Då fick vi gökar, kaffe och snapsar och så dansade vi och sjöng. De hade ingen spelman, utan vi sjöng och dansade efter sången. Vi dansade mest vals, mazurka, kadrill och polka.

Men det var bara på det stället, som vi blevo bjudna på sådana höstagillen. Det var även gillen på de mindre ställena, men där var det inte sång och dans, men vi fick några gökar om kvällen, så att det var liksom litet festligt ändå.

Hos Peter Lindgren i Ö. Häglinge hade vi höstagille. Vi hade gillet i lusthuset i trädgården. Det var en skogs-

plantering /berså/ med några bänkar i. Vi drack toddy
och sjöng gemensamt en visa, som lydde så:

Jag fattig lappman
som är född i Lappland
Mellan berg och stenar
föder jag mina renar.

En började att sjunga och sen föll en annan in och så
nästa o.s.v. efter varandra. Vi höll på till tolv - halv ett.